

Ikt. sz.: VFB/29-3/2014.

VFB-10/2014. sz. ülés
(VFB-10/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Vállalkozásfejlesztési bizottságának**
2014. december 9-én, kedden, 8 óra 06 perckor
az Országház főemelet 55. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslat (T/2141. szám)</i>	5
<i>Dr. Berczik Ábel helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium) tájékoztatója</i>	5
<i>Hozzászólások, vélemények</i>	6
<i>Módosító javaslatok megvitatása</i>	14
<i>A Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2250. szám)</i>	17
<i>Egyebek</i>	17
<i>Az ülés berekesztése</i>	18

Napirendi javaslat

1. Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat
(T/2141. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Vitához kapcsolódó bizottság)
2. A Pasi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat
(T/2250. szám)
(Döntés részletes vita lefolytatásáról a HHSZ 32. § (2) bekezdése alapján)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Szatmáry Kristóf** (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Varga László (MSZP), a bizottság alelnöke
Bányai Gábor (Fidesz)
Gelencsér Attila (Fidesz)
Dr. Tiba István (Fidesz)
Gúr Nándor (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Becsó Zsolt (Fidesz) Szatmáry Kristófnak (Fidesz)
Móring József Attila (KDNP) dr. Tiba Istvánnak (Fidesz)
Kiss László (MSZP) Gúr Nándornak (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Farkasné dr. Molnár Valéria tanácsadó

Hozzászóló meghívott

Dr. Berczik Ábel helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági
Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 06 perc)

Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Köszöntöm a bizottság tagjait, meghívott vendégeinket. Mai bizottsági ülésünket megnyitom.

Elsőként a határozatképességünket kell megállapítani. Becsó Zsolt képviselő urat jó magam helyettesítem, Móring József Attilát Tiba István képviselő úr, valamint Kiss Lászlót Gúr Nándor képviselő úr helyettesíti. A helyettesítések alapján megállapítom, hogy 9 fővel a bizottság határozatképes.

A napirend elfogadására teszek javaslatot. Első napirendi pontunk a 2015. évi költségvetés megalapozásáról szóló törvényjavaslat, a második napirendi pont a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról szóló törvényjavaslat, itt döntenünk kell a részletes vita lefolytatásáról, a harmadik napirendi pont pedig az Egyebek. A kiküldött napirendi javaslattal kapcsolatosan van-e valakinek észrevétele? *(Nincs jelzés.)* Aki a kiküldött napirendi pontokkal egyetért, illetve elfogadja azokat, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Ki van ellene? *(Nincs jelzés.)* Ki tartózkodik? *(Nincs jelzés.)* Köszönöm szépen. A napirendet egyhangúlag elfogadtuk.

Az időkeret tárgyalására javaslatot kell tenni. Mivel a parlamenti ülés 9 órakor kezdődik, egy rövid, 53 perces időtartamot javaslok. A szokásoknak megfelelően a kormánypárti és az ellenzéki képviselőknek lehetőleg felváltva adnék szót. Ezzel kapcsolatban van-e kérdés, észrevétel? *(Nincs jelzés.)*

Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló T/2141. számú törvényjavaslat

Rátérünk az első napirendi pontra. Itt a vitát oly módon kezdenénk meg a határozati hárszabály 44. pontja szerint, hogy először az előterjesztőnek adom meg a szót, és kérem, néhány gondolattal egészítse ki az előterjesztést.

Dr. Berczik Ábel helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium) tájékoztatója

Köszönöm szépen. Berczik Ábel vagyok, a Nemzetgazdasági Minisztérium Kincstárért felelős helyettes államtitkára. Az előttünk fekvő törvényjavaslat, a Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslat szorosan kapcsolódik a szintén tárgyalás alatt álló Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló T/1794. számú törvényjavaslatához, és fő célja az előző évek hagyományainak megfelelően az, hogy a központi költségvetés előirányzatait megalapozó egyes törvényi rendelkezési módosításokat egy törvényi keretbe foglalja. Elmondható, hagyományos módon rendkívül sokrétű, a törvényjavaslat száz körüli törvény módosítását tartalmazza, természetesen legnagyobb mértékben az államháztartási törvény egyes szakaszainak átírását, módosítását, szerkezeti megváltoztatását tartalmazza.

A törvényjavaslat előkészítése során a kormány az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének megfelelően járt el, annak megfelelően készítette elő a törvényjavaslatot és nyújtotta be az Országgyűlés elé. Az előterjesztő álláspontja szerint a törvényjavaslat elfogadása esetén a törvényi rendelkezések illeszkednek a jogrendszer egészéhez. Az előterjesztő tekintettel volt arra, hogy az azonos vagy hasonló életviszonyokat szabályozó törvényeket illetően a jelen törvényjavaslatban szereplő módosításokkal összefüggésben szükséges módosításokat átvezesse. A

nemzetközi jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettségeket nem sérti a törvényjavaslat. Végül pedig a törvényjavaslat a jogszabályszerkesztésről szóló jogszabályokat, illetve a törvényalkotásról szóló törvény, illetve a jogszabályszerkesztésről szóló igazságügyi miniszteri rendelet előírásainak betartásával készült, ezt az igazságügyi tárca is ellenőrizte, és visszaigazolta az előterjesztés közigazgatási egyeztetése során. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a kiegészítést. Annyit tennék hozzá, mielőtt megadom a szót képviselőtársaimnak, hogy alapvetően a vita e szakaszában arra próbáljunk fókuszálni, hogy az Alaptörvényből eredő formai követelményeknek, a jogrendszerbe való illeszkedésnek, illetve a nemzetközi és európai jogból való kötelezettségeknek a benyújtott javaslat szakmai szempontból megfelel-e. Ennek tükrében kérdezem képviselőtársaimat, ki kíván hozzászólni a vitaszakasz e részéhez.

(Jelzésre:) Bányai Gábor képviselőtársam!

Hozzászólások, vélemények

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Ilyen kiegészítésnél tulajdonképpen a törvényjavaslat módosításával kapcsolatban az első, hogy január 1-jétől a 100 százalékos önkormányzati tulajdonban lévő gazdasági társaságok kizárólag a kormány hozzájárulásával köthetnek adósságot keletkeztető ügyletet, és vállalhatnak kezességet, garanciát. Aki dolgozott ezen a területen, tudja, ez mennyire fontos. Szintén fontos, hogy az adósságcsökkentő alap megszűnt, szintén fontos, hogy az alacsony árbevételű cégekre kivethető közigazgatási bírság összegének az alsó határa 200 ezer forint helyett 100 ezer forint lesz. Szintén fontos, hogy sok italkereskedőt lehetetlenített volna el az új jövedéki rendszer az alkoholos italok kereskedésében és ellátásában, és a kormány sávos rendszerrel kívánja feloldani a problémát. Ez mintegy 150 családi vállalkozásnak nyújt segítséget ahhoz, hogy a saját termékeit továbbra is tudják értékesíteni. Ezek például a családi borászatok, pezsgőkészítők, pálinkafőzők és a sörfőzők.

Változik a központosított illetményszámfejtés rendszere január 1-jétől. Az illetményszámfejtés rendszerében egységesen valamennyi költségvetési szervnél megvalósul a bérek, illetmények központosított számfejtése. Szintén fontos, hogy a meglévő magán-nyugdíjpénztári vagyoni védelmében a magánnyugdíjpénztár végelszámolással történő megszüntetése esetei közé bekerül, hogy megszüntetendő a pénztár, ha a tagdíjfizető tagok száma a megelőző 6 hónap átlagában legalább kettő hónapon keresztül a taglétszám 70 százalék alá csökken. A végelszámolás egyéb szabályai mellett a tagoknak lehetőségük nyílik a társadalombiztosítási rendszerbe történő visszalépésre vagy más magánnyugdíjpénztárba történő átlépésre, és időkorlát nélkül lesz majd lehetőségük erre a tagoknak.

Szintén fontos megemlíteni, hogy egyszerűsödnek az önkormányzatok adósságot keletkeztető ügyleteinek kormányhivatali hozzájárulásának szabályai is. Szintén fontos, itt a bizottságban többször elhangzott, megújul a rászorulókat támogató rendszer. A módosításnak köszönhetően az új szociális támogatási rendszer igazságosabb, áttekinthetőbb lesz, beleértve azt, hogy a korábban gyakran tapasztalt segélyekkel való visszaéléseket is megszüntetjük. Leginkább a helyi közösségek rendelkeznek azzal a tudással, ami alapján eldönthető, hogy ki jogosult támogatásra és ki nem, ezért indokolt, hogy az önkormányzatok döntsenek a támogatásokról.

Ezt a pár dolgot szerettem volna kiegészítésként mondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselőtársam. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, Gúr Nándor képviselőtársam!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, alelnök úr. Szerintem most a szabályosságról kellett volna dönteni és utána a vélemények, de ha az alelnök úr úgy gondolja, akkor most kössük egybe a történetet, és akkor a véleményeket is kifejtjük néhány gondolattal, azért nem jelentkeztem előtte.

Én arra koncentrálnék, ami elsődlegesen a munkaügyi szférát illeti, tehát a munka világát érintő kérdésekkel kapcsolatos, egyéb más típusú kérdéseket csak címszavakban érintenék. A Nemzeti Munkaügyi Hivatal, amint mára már köztudottá vált, a jövő év elejével meg fog szűnni, ízekre szedik, szétdarabolják, gyakorlatilag a nullával egyenértékűvé teszik az elkövetkezendő időszakra, ráadásul olyan gondolatokkal fedik le, amelyekkel – a miniszterelnök szájából hangzott el – a fogyasztóbarát jelleget kell erősíteni e tekintetben. Igazából kérdezni nem is akarok, igazából a véleményemet akarom itt elmondani, hogy értékítéletem szerint a fogyasztóbarátiság léte nem abban jelenik meg, hogy mondjuk a közfoglalkoztatás rendszerébe 70 milliárd forinttal többet teszünk be jövőre, mint mondjuk a tavalyi esztendő tervezett számai voltak. A fogyasztóbarátiság pont az, hogy az állástalan helyzetbe került emberek sokrétűek, sokfajta sajátosságú jeggyel megáldottak, tehát ezért ezerfajta megoldási formát kell működtetni annak érdekében, hogy az újra elhelyezésük, elhelyezkedésük segítése megtörténjen. Ez az, amit gyakorlatilag ezzel az intézkedéssel úgymond nulláz, likvidál a kormány.

Tudják, ismerik, hogy a munkaadók és a munkavállalók a megszerzett jövedelmeket követően mintegy 1,5 százalékos járulékot fizettek be, ez most 2015-re tervezetten meghaladja a 200 ezer millió forintot, a 200 milliárd forintos nagyságrendet. Ebből a pénzből durván az egyötödét fordítják arra, hogy az állásvesztett emberek gyakorlatilag újra támogatást, kapaszkodót vagy segítséget kapjanak annak érdekében, hogy el tudjanak helyezkedni. Arról már nem is beszélek, amit a korábbiakban tettek, hogy 3 hónapra redukálták az álláskeresési támogatás futamidejét, mondom, miközben a 200 milliárd forint befizetéssel szemben 50 milliárd forint az, ami a segítő kéz nyújtásával párosul ezen a területen.

Ezeknek a törvényeknek, a költségvetést megalapozó törvényeknek gyakorlatilag a beltartalmát érintő szerkezeti, strukturális változtatások tekintetében – már említettem – a Nemzeti Munkaügyi Hivatal vonatkozásában az Országos Közszolgálati Érdekegyeztető Tanács két-három héttel ezelőtt még, idézőjelben, a „gondolatát” sem ismerte. Szerintem ez így nincs rendjén, ez nem helyénvaló. Az sem helyénvaló, hogy a közfoglalkoztatás rendszerében, ha elkezdik majd vizsgálni, akkor látják, hogy egyre többen jelennek meg a volt köztisztviselői, közalkalmazotti körben dolgozók. Nagyon nincs rendjén a dolog. A közfoglalkoztatásnak nem erről kell szólnia, nem arról kell szólnia, hogy úgymond felülről egy magasabb képzettséget képviselő körből kihullott emberek a közfoglalkoztatásban vegyenek részt, hanem arról kell szólnia, hogy úgymond alulról azon embereknek segítő kezet nyújtva, akik több lépcsőt egyszerre nem tudnak átugorni, azoknak az embereknek nyújtson lehetőséget arra vonatkozóan, hogy valamivel közelebb kerüljenek a munkaerőpiachoz. Azt is tudják, hogy a közfoglalkoztatás tekintetében az elhelyezkedési rátaérték különféle számadatok szerint a körülbelül 10 százalék alatti nagyságrendet képviseli, tehát ez önmagában nyilván nem fogja megoldani azt a helyzetet, ami a munka világában való újra elhelyezkedés lehetőségét biztosítja. Éppen ezért faramuci, ellentmondásos, számomra elfogadhatatlan az, hogy pont azon a területen, ahol az aktív foglalkoztatáspolitikai eszközök sokaságával lehetne segítő

kezet nyújtani, onnan elveszik a forrásokat, csakis azért, hogy a közfoglalkoztatás tekintetében egy 70 milliárdos nagyságrenddel ki tudják mindezt egészíteni.

Gyakorlatilag az az elhelyezkedési rátaérték, amiről beszéltem, nyugodtan azt is mondhatjuk, hogy ezeknek az embereknek, messze-messze a döntő többségüknek, 90 százalékuknak az életsorsát bebetonozza, és kiszolgáltatottá teszi. Mindezekon felül, mindezeket végiggondolva szerintem meggondolatlan és nem is eredményes az, ami a Nemzeti Munkaügyi Hivatal tekintetében történik, mármint a szétzilálása, az ízekre szedése, a lenullázása. Ez nyilván nemcsak átszervezéssel, hanem elbocsátásokkal is párosul, és a rendszert komplexitásában újra összerakni borzasztóan nehéz. A miniszterelnök egyszer egy rádióinterjúban úgy fogalmazott, hogy tücsköt, bogarat, mindenfajta dolgot csinálnak ezek az emberek. Szeretném jelezni, legalább a szakbizottság felé, hogy nagyon sokrétű tevékenységet kell folytatni annak érdekében, hogy a munkájukat veszített embereket újra el lehessen helyezni a piacon. Ez nemcsak arról szól, hogy bevisszük a közfoglalkoztatásba, és akkor rendben vagyunk, hanem ez arról szól, hogy egyeseknek személyre szóló tanácsadásokat kell csinálni, másoknak a maguk által választott képzési tanfolyamhoz támogatást kell biztosítani, és sok, mindenfajta megoldás eszközlése vezethet ahhoz, hogy a munkaerőpiacon újra helyet lehessen találni.

Tehát összegezve ezt a gondolatmenetet, azt szeretném mondani, hogy számomra elfogadhatatlan ez a strukturális váltás, illetve lenullázás. Közben egy kiegészítő mondat: hogyha már a hivatal keretei között lévő közszolgákról beszélek, akkor azt is újra meg kell említenem, ha már költségvetési és költségvetést megalapozó törvény, hogy nem volt a rendszerváltás pillanatától kezdve olyan kormányzati ciklus, ahol a köztisztviselői illetményalapja ne nőtt volna. Az előző, tehát a hátunk mögött lévő négy esztendő Orbán Viktor vezetésével produkálta ezt, a köztisztviselői illetményalap 38 650 forintos összege változatlan, és ismereteim szerint jelen pillanatban is a változatlanságot erősíti meg a kormány. Ez abszurd! Nem akarok egyéb más kifejezéseket hozzátenni.

Ami a munkaügyi szférán kívüli dolgokat érinti, még néhány gondolat. Megszűnik a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap, ha jól emlékszem, 2015. január 31-ével; azt mondják, elvégezte a dolgát. Nem akarok nagyon pikírt lenni, de ha a 3 ezer milliárd forint – idézőjelben – „elkobzása” és annak a részben eredménytelen felhasználása a dolog elvégzését jelenti, akkor lelük rajta. Azt gondolom, az olyan típusú investíciókra, befektetésekre most nem akarom itt a példák sokaságát mondani, de egyet mondok: a Mol-részvények vásárlása azon az árszinten, mint amilyen, és ha a mai értéken áruba kellene bocsátani ezeket, akkor óriási veszteséget könyvelnénk el. Ez a felelőtlen gazdálkodás kategóriájába tartozik az én értékítéletem szerint, vagy a másik, az előbb említett magánnyugdíj-pénztári megtakarítások elkobzásán túl most annak a törvénynek a módosítása, ami gyakorlatilag folyamatában azt a gondolkodást hordozza magában, hogy olyan helyzetet teremtenek vagy próbálnak teremteni, ami a végképp ellehetetlenítéssel párosul. Ezt nem tartom korrektnek, nem tartom tisztességesnek, de azt sem, hogy a szociális ellátások megkurtításáról szól a 2015. évi költségvetés. Lehet itt bármit mondani, de a számok önmagukért beszélnek: tételesen 60-70 milliárd forinttal kevesebb pénz van a szociális területen, ami gyakorlatilag egyre inkább magával hozza azt, amit lassan majd Orbán Viktornak is tudomásul kell vennie, ha mást is mond a Parlament falai között, hogy sajnos Magyarországon a szegénység mélyül és szélesedik – mélyül és szélesedik! –, egyre többen válnak a szegénység érintettjévé, és nemcsak egyre többen, hanem a szegénység foka is erősödik. Sajnos ez a valóság.

Gyakorlatilag a közpénzből való támogatások kérdésköre az, ami még érdekes lehet, és megjegyzést érdemel. A különböző – idézőjelben – „ernyőszervezetek”

keretei között nyújtott, nyújtható támogatások vagy éppen tegnap este a parlamentben olyan szabályozásokat hoznak, amelyek legalább a kérdést, a kétséget vetik fel e tekintetben. De mondhatnék a szolgáltatói szektorra vonatkozó változásokat is, például a kéményseprői szolgáltatás úgymond kikényszerítő, kényszerkijelöléssel párosuló időtartamának a meghosszabbítását. Mi ez, képviselőtársaim, ha nem az, ami arról szól, hogy például a sokszor emlegetett rezsicsökkentés eredményeképpen látható módon a piacon jelenlévő szolgáltatók egy része abba a helyzetbe kerül, hogy ellehetetlenül, és a kényszerkijelölések sokaságát kell elkövetni, sőt annak az időtartamát kell megnövelni. Lehet úgy gondolkodni, hogy utánam az özönvíz, nem érdekes, mi lesz 5 év múlva, 3 év múlva vagy 8 év múlva, csak hogy majd akkor is az emberek szemébe kell nézni, amikor a szolgáltatások színvonalának mértéktelen csökkenésével fognak szembetalálkozni.

Talán a végső gondolat, mert nem akarom nagyon húzni az időt, az itt alapvetően az embereket érintő olyan típusú kérdésekről szólnak, amelyek már az előbb említett szociális válság mélyüléséhez vezetnek. Nyilván adóemelések és egyéb más kiegészítő többletterhek bevezetésével itt a különféle élelmiszer-biztonsági, élelmiszerlánc-felügyeleti díjakon keresztül az a 6 százalékos maximum érték, ami gyakorlatilag az alapvető élelmiszerárak növekedésével fog párosulni, amelyeket, tudjuk, nem háritanak át, ismerjük már az elmúlt 4 év tapasztalásából, csak mindig egészen mással találják magukat szembe az emberek. Azt akarom ezzel mondani, hogy a legkritikusabb területen, az élelmiszerárak tekintetében alapvető – így mondhatnám – tisztálkodási eszközök árának emelkedésében és sok minden egyéb másban, amelyek a legkonszolidáltabb fogyasztási szférába tartozók körét érintik meg, hoz tehernövekedést és a többi, és emellett még arról is sikerül gondoskodni, hogy a helyi adók kivetésének a lehetőségét bővíthetik az önkormányzatok, ha már végképp nem tudnak lépni, nincs mozgásterük, akkor e tekintetben is léphetnek. De nem baj, semmi gond, egy a lényeg, a stadionokra legyen pénz.

Köszönöm szépen, alelnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen a szót. Gúr képviselőtársam feladta a leckét, a tekintetben biztosan, hogy az időkeretet egyformán használjuk ki a vita szakaszában. Ennek tükrében megkérdezem, van-e még ehhez a vitaszakaszhoz esetleg kérdés, észrevétel. *(Dr. Varga László: Milyen észrevétel? Most nem tudom, akkor egyáltalán miről tárgyalunk ebben a szakaszban?)* Nem a tekintetben, csak konkrétan az élelmiszeráraknál elvesztettem a fonalat, hogy ez hogyan jön ehhez a törvényjavaslathoz. *(Dr. Varga László: De ez csak egy reakció volt!)* Parancsoljon, Varga képviselő úr a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Nem rabolnám az idejüket, csak néhány dologgal kiegészíteném. Nem gondoltam, hogy ebben a körben hozzászólok, csak tulajdonképpen, ha egy ilyen politikai vitaindító volt Bányai képviselőtársam részéről, akkor pár dologgal én is kiegészíteném.

Igazából csak két dologra térnék ki. Az egyik a szociális segélyezés. Képviselőtársam említette, hogy igazságosabb rendszer, átláthatóbb rendszer lesz. Úgy értékelem, hogy számos segélyezési formát szüntetnek meg, valóban uniformizálják települési segélyek néven tulajdonképpen a szociális segélyek jelentős részét, azonban ehhez lényegesen alacsonyabb állami finanszírozást adnak, és ezzel párhuzamosan teremtenek lehetőséget arra, amiről Gúr képviselőtársam a felszólalása végén beszélt, hogy szélesebb körben vethessenek ki adót a települések. Tudja, az a bajom ezzel, azon túl, hogy igazságtalan, és olyan családokat sodor egyre inkább a társadalom peremére, akik eddig is nehéz helyzetben voltak, az a bajom,

hogy ebben az ügyben még a labdát is a településekhez passzolja. Tehát tulajdonképpen lehet azt mondani, hogy a településeknek van lehetőségük egyébként a korábbi segélyezési színvonalat megtartani, de ezt csak úgy tudják tenni, ha ehhez helyi adókat vetnek ki. Erre gyakorlatilag a törvényben nem tiltott és a törvényben meg nem határozott módon ki nem vetett kör kivételével már mindenre van lehetőség, mindenre kivethető már adó. Tehát mi fog történni? Ott, ahol eleve nehéz sorsú egy település, ott több nehéz sorsú ember van, ezeknek a településeknek nem lesz arra pénzük, hogy változatlan formában segítsék ezeket a nehéz sorsú állampolgárokat, adót meg nem nagyon tudnak kivetni. Ez egy nagy zsákutca, és tulajdonképpen egy hatalmas társadalmi konfliktus átterelése az Országgyűléstől a helyi önkormányzatokhoz, ami szerintem így – kimondom – egy gyáva dolog is ráadásul.

A dolgok egy másik része, amit fél mondattal említett, hogy megszűnik ez a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap. Most az, hogy mit gondolunk a magánnyugdíjról, ez önmagában egy komoly vita lehetne, ezt nem szeretném lefolytatni, lefolytattuk ezt a közéletben és a nyilvánosság előtt. Ha a dolog már megtörtént, azonban akkor még egy hatalmas probléma van vele, mégpedig az, hogy ezáltal nem sikerült az államadósságot érdemben csökkenteni. Emlékeztetnék arra a közéleti vitára 2009-2010 fordulóján, pont a válság legkeményebb éveiben, hogy azokban a kelet-európai országokban, ahol ez a fajta magánnyugdíjrendszer működött, például Lengyelország azonnal eszembe jutott ebben az ügyben, volt egy lobbiszerű annak érdekében, hogy az államadósságból ezek kerüljenek leírásra, ne számítsanak bele, más statisztikai módon legyenek ezek a magánnyugdíjösszegek nyilvántartva, nyilvánvalóan azért, mert ezek tulajdonképpen a jövőre félretett összegek voltak, azért, hogy egyébként 20-30-40 év múlva ebből az akkori nyugdíjasok nyugdíjának egy részét finanszírozni lehessen, tehát nyilván más volt ennek az elemnek – mondjuk úgy – a feladata, mint egyébként egy klasszikus kötvénykibocsátás vagy egy klasszikus államadósság. Itt 3 ezer milliárd forintról beszélünk, kerekítve nagyjából a mai GDP 10 százalékáról beszélünk. Ha ez a fajta leírás megtörténhetett volna, akkor 10 százalékkal kisebb lett volna az a százalékos arány. Nyilván mások voltak GDP szinten most ezek a durván megfeleltető számok – tudom, ebből vitánk is lehet –, csak azt akarom mondani, hogyha ezt leszámíthattuk volna az akkori összegekből, az államadósság volumenéből, akkor egy lényegesen előnyösebb pozíció bontakozott volna ki, arról nem is beszélve, hogy az, hogy nem fizette be a munkavállalók jó része ide továbbra is a járuléka egy részét, ez meg hiányt csökkentett évről évre, tehát az államadósságot is drasztikusan lehetett volna ezáltal csökkenteni, illetve minden évben aktuálisan a hiány is jelentősen csökkent volna ezáltal. Most nem csökkent az államadósság, nominálisan nőtt az államadósság, de alapvetően ebben az ügyben változatlan a helyzet, tulajdonképpen ha általánosságban itt eltekintünk néhány tizedtől, akkor az a problémánk, hogy ez az összeg szórén, szálán eltűnt, de még jelentős része államkötvényben volt, tehát itt ezeknek a kötvényeknek azonnal egy közvetlen bevonása is történt, ha visszaemlékszünk, az államadósság meg mégis csak nő, százalékos arányában pedig nagyjából ott tart, ahol négy és fél évvel ezelőtt volt, és ennek kapcsán mondani azt, hogy biztonságba kell helyezni a megmaradt mintegy 61 ezer pénztárgy vagyonát, ez szerintem nem jó út. Megvan a precedens, ennek a 200 milliárdnak az einstandolása is hasonló eredményt fog hozni. Talán a jövő évben egy kicsit segíti a nyugdíjkasszát meg a költségvetési pozíciót, ezt értem, mert a Költségvetési Tanács is azt mondta, hogy nem okoz itt problémát.

No, mindegy, egy picit politikailag indult a bizottság ülése, nem gondoltam, hogy így fog, de akkor ezeket mindenképpen el szerettem volna mondani, mert rakjuk

ezeket a dolgokat rendbe. Most már ezeket a dolgokat úgy tudjuk elmondani, hogy egy ciklus önök mögött van, tehát nem gondolom, hogy bármi másképp működne, mint ahogy a kormányzásuk eddigi logikája diktálta.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Bányai Gábor, parancsolj!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Egy-két gondolat az elhangzottakra. Nyolc pontban jegyeztem fel dolgokat. Számtalan embert, olyan személyeket ismerek a közfoglalkoztatottak között, akik magas végzettségű emberként jutottak be ebbe a programba, nem volt más lehetőségük, és bekerültek a közmunkaprogramba. Bár tényleg nehéz kitörni belőle, ha valaki bekerül, mert egy kelet-magyarországi térségben nem fenéki tejfél az élet, de a munka, amit elvégeztek, mondtam a bizottsági ülésen is, bármikor szívesen meghívom önöket, Bácsalmás, Mélykút, Kunbaja, Avas térségébe, meg lehet nézni, milyen sikeresen dolgoznak ott. Munkát, lehetőséget kapott sok nagy képzettségű ember. Igaz, van sokkal magasabb munkabér, de amit tettek, és amit tesznek, ha azzal tovább tudnak lépni a helyi önkormányzat, a helyi gazdaság felé, akkor szerintem volt értelme őket nem ott hagyni, hogy a munkaügyi központok zezugos irodái környékén várakozzanak a lehetőségre, vagy szerintem, hogyha a közfoglalkoztatás 90 százalékában az ott dolgozókat bebetonozzuk a szegénységbe. Melyik a jobb? Ha otthon várják a havi segílyt, vagy bármit is tennének, várják, várják, várják, vagy pedig esetleg kint vannak, visszatérnek a munka világába. Szerintem ez nem akkora probléma, hogy elviszik őket dolgozni több pénzért, mint amilyen a segílyük volt. Tény és való, nem lehet megélni mondjuk feltétlenül 60-70 ezer forintból, ezt nem vitatta senki sem, de a 28 ezer forintnál mindig több. De ne degradáljuk le ennyire ezeket a szerencsétlen embereket, mert próbálnak kitörni a sorsukból, és nagyon sokan jelentkeznek, hogy inkább dolgozni akarnak, mint a segílyt otthon várni, pláne, ha dolgozni tudnak biztosan.

Igaza van a képviselő úrnak, hogy nem veszhetnek el azok a szakemberek, akik a munkaügyi hivatalokban, központokban dolgoztak, hiszen nagyon komoly mentor tudással rendelkező szakemberekről van szó. Ezeknek szerintem az újonnan átalakult közigazgatási rendszerben lesz helyük, hisz ezeket kitanította több cikluson keresztül az ország, szerintem nem fognak elveszni, nem kell rögtön akasztásért kiáltani, szerintem a többségüknek lesz állásuk a rendszerben.

Szerintem is alacsony a köztisztviselői illetményalap. Mint egykori, ilyen személyeket foglalkoztató szakember, azt mondom, szerintem is több kellene, de meglátjuk, az ország hogyan fog majd a következő években sáfárkodni azokkal az igényekkel, amelyek arról szólnak, hogy lesz illetményalap-emelés.

Tény és való, szegénység van, ezt senki nem tagadja, senki nem mondja, hogy nincs. A mélyületről, fokozódásról eredmények, számok vannak. A miniszterelnök úr elmondta, ha valaki a semmiből, a segíly világából egyfeljebb kerül, mondjuk a közfoglalkoztatottak világába, és ott többet kap, akkor ez, elmondható, nem állja meg a helyét. Tény és való, szegények mindig voltak, és úgy látom, sokáig még lesznek is, de ebből politikai tőkét kovácsolni, és a szegénység mértékét, mélységét a mai kormányzatra húzni, minthogyha ez nem lett volna korábban is. Meg lehetett volna tenni az előző 8 esztendőben is.

A nyugdíjpénztárakkal kapcsolatban tisztelettel jelzem, megkaptam a saját elszámolásomat, amikor az ideje eljött, amikor mögötte abban a három válságos évben, amikor nagyon komoly hozamokat lehetett elérni a nyugdíjpénztárak részéről is, amikor vezető voltam, az összes betéteseknél nem érte el a 8 százalékot a hozam. A

teljes hozam 1997-től kezdődött. Tisztelettel jelzem, ha az olyan sikeres projekt volt annak idején, akkor miért csak ekkora hozamot kaptunk? Nem volt olyan sikeres a nyugdíjpénztárak rendszere, eltözsdezték a pénzeket, ezt tudjuk. Az más kérdés, képviselő úr, az alelnök úrral együtt, hogy ugyan mit tett a kormány, hogyan költötte el. Ne felejtsük el, a Mol-részvényeket eladtátok annak idején. 6 ezer forint alatt járt. Mindenki mondta, hamarosan a többszörösét fogja érni, volt 28 ezer forint hat hónappal később. El lett kótyavetyélve a Mol-részvény. Visszavettük az állami vagyont, most jelentősen emelkednek a tőzsdéken az energetikai cégek árfolyamai, az elmúlt héthez képest 20-30 százalékkal. Ez egyáltalán így van.

A másik. Az államadóssággal kapcsolatban én csak önmérsékletet kérek, mi ezt örököltük. Hamarosan csökken, de reálértékben nem csökken, mert a kasszába a pénz visszament. Az államadósság csökkentése tény, hogy rögtön bosszút álltak az országon a hitelezők, rögtön abba az irányba tolták el, forintban nőtt az adósságunk, azután, hogy nem devizában fizettünk vissza 1500 milliárd forintot, ez tény és való, a pénzintézetek azért büntettek bennünket, mert az adósságot így törlesztettük. Ez egy ilyen világ, erre senki nem volt felkészülve. Látni kell, hogy a szándék nem az einstandolás, a lenyúlás volt, ezt kikérjük magunknak, pláne az elmúlt esztendőik alapján, és arra kérnénk, hogy ez ügyben, az államadósság ügyben kisebb elánnal bántsatok bennünket.

A másik. A helyi adók költésének, tisztelettel jelzem, nagyon kevés helyen lesz adóemelések, egy-két helyen lehet látni, a nagyobb városokban, a szegényebb vagy gazdagabb városokban nem lesznek adóemelések, és nem építünk stadionokat sem, csak tisztelettel jelzem. A 60 milliárd forintos élelmiszer-biztonsági adó, ne felejtsük el az utóbbi vitákat, az összes nagy multi mínusz 20 milliárd forint adózás előtti nyereséggel rendelkezik, nem adóznak egy fillért sem, társasági adót nem fizetnek, mert nincs nekik nyereségük, nem tudtak termelni a majd 2000 milliárd forint nettó forgalomból nyereséget. Azt sem felejtsük el, hogy az sem korrekt, ami történik azokban a multikban, és szeretnénk meggátolni, hogy továbbra is működjenek. Tessék ezt is részünkről, nem azt mondom, hogy támogatólag, de jobb szándékkal figyelni.

A Költségvetési Tanácsot nagyon tiszteljük, mindig elmondták az elmúlt 12 esztendőben, hogy mekkora gondok vannak, mit várhatunk a költségvetéstől, ezt mindig elmondják, és a végén bejelentik, hogy nem volt olyan rossz mégsem az adott esztendő, és úgy látom, az idei évre is tudja teljesíteni a kormány a költségvetési törvényben vállalt számokat, hogy jól teljesítettünk ebben a kérdésben.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Csak a kezdődő parlamentre tekintettel kérem, röviden tegyék meg az észrevételeket. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, képviselőtársam!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, alelnök úr. A 8-at felezem, én csak 4-et mondok. A csongrádi fideszes polgármester az elmúlt hetekben mondta azt, hogy akkor kilátásba kell helyezni az új adók bevezetését annak érdekében, hogy ezt a működési színvonalat tartani tudja, amit a korábbiakban tudott tartani. Lehet, hogy érdemes lenne a „sajátjaikkal” – idézőjelbe tettem – a párttársaikkal beszélni, hogy ők is úgy lássák, ahogy önök, ezt a kérdést.

Második. Az élelmiszerlánc felügyeleti díj, élelmiszer-biztonsági díj – mindegy, hogy nevezzük – tekintetében nincs azzal bajom, ha arra készítetünk bárkiket, legyen az egy külföldi lánc vagy egy magyar vállalkozás, hogy az adóforintok befizetésre kerüljenek. Ismerjük az áfa csalások és sok minden egyéb más történetét, nem akarok a részletekbe menni, tehát nincs ezzel gond, nem ezzel van bajom. Azzal van bajom,

hogya ezek a terhek a végén áthárításra kerülnek, meg azzal van bajom, ha ilyen címszó alatt nagyjából 100 milliárd forint – 100 milliárd forint! – bevételre számít a kormány, és valójában arra a tevékenységre, amelynek a címszava alapján a költségvetés szerint, ha jól emlékszem, 8,9 milliárdot forintosztán, na, ezzel már van. De akkor mi van a másik 90 százalékkal? Ezt is érdemes lenne megnézni.

A harmadik megjegyzésem arról szól, hogy önök 5 évvel ezelőtt 1 millió munkahelyet ígérték, nem közfoglalkoztatást, nem, adóforintokat tenni a gazdaságba. Ezt érdemes szem előtt tartani.

A negyedik. Akkor, amikor közfoglalkoztatásról beszél, tudnia kell, én leginkább azokat becsülöm, akik munkát végeznek, és bármit a kezükbe vesznek, hogy munkát végezzenek, de önök a közfoglalkoztatotti bérből, ami 60 200 forint volt 2010-ben, 47 000 forintos bért csináltak, s közben 4 év alatt még 18 százalék infláció is volt, számítsa bele, és akkor meglátja, hogy a kétharmadukkal a közfoglalkoztatott emberek bérének az egyharmadát elvették. Ennyire egyszerű ez a történet, ezen érdemes elgondolkodni, és nem hirtelen válaszokat foganatosítani, akkor talán előbbre jutunk a közös gondolkodásban is.

Köszönöm szépen, alelnök úr.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm. Fél perc türelmet kérek. Két ügyben szólaltam, mind a kettőre érkezett valamifajta válasz, de szeretném, ha ezeket az ügyeket most már önmagukban tudnánk vizsgálni, mert szerintem érdemes tanulni belőlük az országnak is meg a politikának. Az a problémám a magánnyugdíj ügygel, hogy nem csökkent az államadósság ennek kapcsán, és ez meg sincs. Tehát szolgálhatná ez a jövő nyugdíjak kifizetését, de felélésre került, illetve az államkötvény bevonás sem tudta csökkenteni tartósan az államadósságot, sőt azóta nominálisan nőtt. Ez a problémám. Ez önmagában vizsgálható, hiszen önök indították el ezt a folyamatot, a magán-nyugdíjpénztárak megszüntetését 2011 elején.

A szociális segélyezésről pedig, hogy hány helyen vezették be, hány helyen nem, ezt nyilván nem tudjuk, ebben az önkormányzatok abszolút szabadságot kaptak. Azt gondolom, viszont két út van előttük, és a szűkös anyagi forrásokból gazdálkodó önkormányzatokat érinti ez a segélyezési probléma: vagy újabb adókat vetnek ki, és megpróbálják valahogy felszínen tartani a társadalom legnehezebb sorban élő rétegeit, vagy nem teszik ezt, és akkor ezeknek az embereknek, ezeknek a családoknak a bevételei jelentősen csökkenni fognak. Tudjuk, ez sem jó út, ezért utaltam arra, hogy ebből a szempontból mindenképpen gyáva dolognak tartom, hogy ezt a konfliktust leviszi az önkormányzatok szintjére, nekik kell ezeket a konfliktusokat megvívni,

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha megengedik, akkor nem bizottsági elnökként, de annyit hadd tegyek hozzá, csak hogy meglegyen az egy-egy képviselő felszólalása. Bár értem a vita lényegét, hogy bizonyos dolgokban nem fogunk egyetérteni, de azért azt megjegyezném, hogy egy olyan helyzetben, amikor lényegében az elmúlt 5 évben a családi adókedvezménnyel, az arányos adórendszer bevezetésével vagy akár a közmunkaprogrammal, ami a korábbi segély helyett, ha nem is óriási, de jelentősen nagyobb összeget hagy a közmunkából szereshető jövedelem tekintetében a családoknál, vagy akár a minimálbér emelése is az elmúlt 4 évben, és nem tudom, a 18 százalékos inflációt hogyan számolta ki Gúr képviselőtársam, az elmúlt 2 évben 2 százalékkal emelkedett a minimálbér, miközben az infláció a nullához közeledett,

ezzel számolva több mint 1000 milliárd forint maradt a magyar családoknál az elmúlt években. Ha ehhez hozzáveszi a rezsicsökkentést és a most előttünk álló banki elszámoltatás rendszerét, akkor azt lehet mondani, akkor azt lehet mondani, hogy bizonyos területen elképzelhető, sőt biztos, hogy nőttek a családok terhei, de döntő többségben jóval több pénzből tudnak gazdálkodni, mint korábban. Tehát a vitát persze érdemes folytatni, meg kell is, mert ez fog előrevinni, de bizonyos tényeket talán érdemes ebből a szempontból leszögezni.

Félve kérdezem: van-e még hozzászólás? *(Jelzésre:)* Gúr képviselőtársam!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Ha nem szólalt volna meg, alelnök úr, akkor nem lenne. *(Derültség.)* Azt javasolom, hogy ne most és ne itt, mert akkor nem fogjuk 9 órakor a bizottsági ülést befejezni, és nem fogunk akár még 9.50-kor sem részt venni a parlamenti szavazáson.

Tudja, csak címszavakat mondok, és akkor abbahagyom. A legkisebb jövedelmi sávban lévő embereknél az adókedvezmények megszüntetését tették meg. Ön adókedvezményekről beszél, miközben az adókedvezmények megszüntetését tették meg a minimálbéres jövedelmű embereknél. Ez például ezen a szinten évi nettó 10-12 ezer forintos kiesést jelent. Jó, persze utána kompenzációkat tettek különféle úton-módon, de akkor is elvettek, és utána tettek valamit vissza ezekből a pénzekből. Nem megyek bele a részletekbe, csak azt akarom mondani, hogy azért nem érdemes talán erről a nagy – hogy mondjam – költségvetést megalapozó törvényről beszélni, nagy összefüggéseket behozni, mert akkor részleteire kell szednem mindazt, amit mond, alelnök úr, és tiszteletben tartva azt, hogy 9 órakor be akarja fejezni az ülést, csak ezért nem teszem.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a megértését. Kérdezem: ha nincs más észrevétel ehhez a vitaszakaszhoz, akkor azt javasolom, hogy a bizottsági jelentésbe csak az a rész kerüljön be írásban, ami arról szól, hogy a benyújtott javaslat bizonyos formai követelményeknek megfelel, az itt elhangzottak pedig majd a napirend lezárásakor a parlamenti vitában kisebbségi és többségi véleményként mondható el. Akkor egyetértünk? Ki támogatja a lezárást? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, egyhangú. Lezárom ezt a vitaszakaszt.

Módosító javaslatok megvitatása

Megnyitom a kettős vitaszakaszt. Itt három módosító indítványt tudunk megtárgyalni a kiküldött háttéranyaggal kapcsolatban. A háttéranyag 47. oldalán kezdődik a 28. ajánlasi pont, Gúr, Varga és Kiss képviselő urak indítványa.

Először kérdezem az előterjesztőt, van-e hozzáfűznivaló a módosító indítványhoz.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Egy mondat. A 165. § alatt futó módosításhoz csak annyit szeretnék hozzátenni, hogy azért fogalmaztuk meg, mert a Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság által lefolytatott eljárásból teljes egészében, szerintünk indokolatlanul kizárja az érintett személyeket. Ha az érintett személyek részesei lehetnek ennek a történetnek, akkor ez gyorsítja a folyamatok lefolytatását, ezért javasoljuk a módosítóban, hogy ezt fogadják el és támogassák.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérem a kormány képviselőjét, hogy a javaslattal kapcsolatban a véleményét ossza meg velünk.

DR. BER CZIK ÁBEL helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Az előterjesztő nem támogatja a javaslatot. Tartalmi módosulás nem történt, csak a paragrafusok átszámozódása miatt volt szükség ennek a szakasznak a módosítására, tehát ez a szabály eddig is a tartalmát illetően teljes mértékben ekként létezett, tehát nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, ezek alapján van-e egyéb kérdés, észrevétel. *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor kérem a bizottságot, aki támogatja a benyújtott javaslatot, az szavazatával jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? 6 nem. Köszönöm szépen.

A következő a 29. ajánlási pont, a 168. § módosítása. Kérdezem a benyújtókat.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm. Az indokolásban megfogalmaztuk.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a kormány képviselőjét.

DR. BER CZIK ÁBEL helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatja az előterjesztő a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e kérdés, észrevétel? *(Nincs jelzés.)* Ki az, aki támogatja a javaslatot? *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 6 nem. Köszönöm szépen.

A következő módosító indítvány a 311. § 62. ajánlási pontja. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. Néhány mondatos kiegészítést tennék, csak azért, mert itt a mai beszélgetés kapcsán is szóba került, a közfoglalkoztatottakat érinti a módosító javaslat. A közfoglalkoztatás a közmunkaprogram keretei között gyakorlatilag alacsonyabb bért és rosszabb körülményeket kell elszenvedniük az embereknek, mint a korábbiakban. Az alacsonyabb bért, mondtam, 2010-ben 60 200 forint volt a közfoglalkoztatotti bér összege, utána 47 ezer forint. Nem akarok pikírt lenni, meg egy kis kecske, meg egy kis gomba, és azt követően most valahol 51-52 ezer forint környékén tartunk, tehát most is, nem az inflációval számítottan, hanem csak úgy csupaszon, tisztán kevesebb a közfoglalkoztatotti bér, mint 2010-ben volt. Ha még visszaszámoljuk a vásárlóértékre, akkor meg, ahogy mondtam, gyakorlatilag az egyharmadával kevesebb, mint 2010-ben volt. Ezért fogalmazódik meg ez a módosítás, ami arról szól, hogy gyakorlatilag a minimálbér és a közfoglalkoztatotti bér azonosságát célszerű lenne megteremteni.

A másik része ennek a javaslatnak gyakorlatilag arról szól, hogy a munkakörülmények tekintetében is változásokat kell eszközölni. Számomra nehezen tolerálható és elfogadható az, hogy a munka törvénykönyve keretei között biztosított – példát mondok – szabadság-igénybevételi lehetőség nem azonos a közvetlenül az MT alá tartozó emberek és a közfoglalkoztatottak esetében. Tehát például a közfoglalkoztatott pótszabadság igénybevételére nem jogosult. Mondhatnék más példákat is, csak nem akarom terhelni a bizottságot ezzel. A javaslat gondolkodása gyakorlatilag ezeknek a változtatási szándékoknak a sokaságát hordozza magában.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a kiegészítést. Kérdezem a kormány képviselőjét.

DR. BERCZIK ÁBEL helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e kérdés, észrevétel?

GÚR NÁNDOR (MSZP): Annyi, hogy miért?

ELNÖK: Parancsoljon!

DR. BERCZIK ÁBEL helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A javaslat emelni kívánja a közfoglalkoztatotti minimálbér összegét. A kormány álláspontja szerint a közfoglalkoztatásnak lényegesen, érezhetően több lehetőséget, pozíciót, esélyt kell adni az érintettek számára, mintha segélyből élnének, ugyanakkor a kormány álláspontja szerint a nyílt munkaerőpiacon, a versenyszférában a munkaerőpiacon elérhető keresetknél alacsonyabb szinten érdemes meghatározni a közfoglalkoztatásban elérhető minimálbér összegét, ez az elméleti alapja. A gyakorlati alapja az, hogy lényeges, több 10 milliárd forintos költségvetési kihatással járna egy ilyen módosítás, amely vagy több 10 milliárddal megnövelné a közfoglalkoztatási kassa forrásigényét, vagy ugyanakkor a forrásigénnyel arányosan csökkentené az érintett közfoglalkoztatottak foglalkoztatásának lehetőségét több tízezer fővel is, és a segélybe küldené vissza, ami nem egyezik a kormány célkitűzéseivel.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Gúr Nándor: Igen, van viszontreakcióra lehetősége a képviselőnek.)* Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, alelnök úr. Tehát akkor nyugodtan nézzük a jegyzőkönyv számára, az elmondottak alapján a helyettes államtitkár úr gondolatmenetét követve, hogy a kormány a közfoglalkoztatást nem tekinti ugyanolyan értékű munkának, mint mondjuk az egyéb munka törvénykönyve keretei között dolgozó emberek minimálbéres munkatevékenységét. Ezt nagyon sajnálom. Értem a költségvetési megfontolásokat, csak akkor más megoldásokat kellene erre keresni, nem ezt kellene foganatosítani hitem szerint.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Gondolom, nem kell külön interpretálni a helyettes államtitkár úr gondolatait. *(Gúr Nándor: Értettünk mindent.)* A kettő nem ugyanaz, de most nem mennék bele a vitába.

Kérdezem a bizottság tagjait, van-e kérdés, észrevétel. *(Nincs jelzés.)* Kérdezem, ki az, aki támogatja a javaslatot. *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 6 nem.

Kérdezem a bizottság tagjait, van-e tudomása valakinek olyan módosítóról, ami esetleg még ide, a bizottság elé kívánkozik. *(Nincs jelzés.)*

Ha ilyen nincs, lezárom a vita második szakaszát. Aki egyetért ezzel, kérem, jelezze! Köszönöm szépen, egyhangú.

Döntenünk kell a jelentés benyújtásáról, ami jelen pillanatban csak az elutasításokat tartalmazza, illetve az első szakaszban a formai követelményeket. Aki a jelentés benyújtását támogatja, az igen szavazatával jelezze! *(Szavazás.)* 6 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Nincs jelzés.)* Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás. Hat igennel és három tartózkodással elfogadtuk.

Egy kérdés lenne: állítunk-e többségi és kisebbségi véleményt? A kisebbségi véleményt Gúr képviselőtársam ismerteti, a többségit pedig majd a frakción belül megbeszéljük.

Ezt a napirendi pontot lezárom.

A Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló T/2250. számú törvényjavaslat

A következő napirendi pont kapcsán a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról csak kijelölről van szó. Kérdezem, ehhez van-e kérdés, észrevétel. *(Nincs jelzés.)* Az 1. és 35. §-ra bejelentjük a kompetenciánkat. Aki ezzel egyetért, kérem, szavazatával jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, egyhangúlag elfogadtuk.

Egyebek

Ha az Egyebekben nincs más észrevétel, annyi bejelentéssel szeretnék élni, hogy elméletileg idén több ülésünk a parlamentben nincsen. Várhatóan a bizottság elé kerül a következő év elején a házelnök úr kijelölése által a kis- és közepes vállalkozásokról szóló 2011. és 2012. évi jelentés. Most jelzem a bizottság tagjainak, hogy előzetes egyeztetés alapján 2015. január 21-én tartana a bizottság egy ülést, a régen halasztott paksi beruházással kapcsolatban hallgatnánk meg Aszódi Attila kormánybiztos urat és a Roszatom egy Magyarországon tartózkodó képviselőjét. Kérem a bizottság tagjait, amennyiben erre mód és lehetőség van, bár parlamenti ülés ebben az időszakban valószínűleg nem lesz, próbálják magukat szabaddá tenni, tehát 21-e, 10 óra. Visszajelzést is kérek a szakértőnkön keresztül, hogy akkor tudjuk-e biztosítani a bizottság határozatképességét.

(Jelzésre:) Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, alelnök úr. Két dolog. Az egyik, hogy a bizottság üléseinek keretében már kétszer vagy háromszor felvettem, egyezséget, megegyezést is születtünk az albizottságok életre hívásával kapcsolatosan. Mi megtettük a javaslatainkat, de e tekintetben nem látunk előrelépést. Lehet, hogy egy fél év kevés ahhoz, hogy ebben mozduljon a bizottság, azért azt gondolom, ha már a jövő hétre nem is, de e tekintetben kellene elindítanunk a jövő esztendő.

ELNÖK: Mi is megtettük... *(Farkasné dr. Molnár Valéria jelzésére:)* Nem tettük meg...

GÚR NÁNDOR (MSZP): Szerintem kérje meg a szakértő asszonyt, alelnök úr, hogy vegye kézbe a dolgot, és az elnököt segítse abban, hogy ez életre legyen hívva.

A második dolog. Szintén a bizottsági ülés keretei között többször szóba hoztam, hogy a stratégiai szövetségesekkel a megállapodások megkötését érintő tartalmat érdemes lenne a bizottságnak áttekintenie. Most már 50 felett van – nem tudom pontosan a számot – a stratégiai megállapodások száma, és ebben sem látok előremozdulást. Nem tudom, mi szükségeltetik ahhoz, hogy úgymond a közös megegyezés alapján lévő dolgok valóra váljanak. Csak a bizottság vezetésének a figyelmét szeretném újólal felhívni.

Köszönöm szépen.

Az ülés berekesztése

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az elnök úrral, az alelnök úrral fogok egyeztetni, hogy a napirendi pontokba ez hogyan illeszthető be. A másiknál pedig vettem a jelzést.

Van-e egyéb észrevétel? *(Nincs jelzés.)*

Köszönöm szépen a megjelenésüket, a bizottsági ülést ezennel bezárom

(Az ülés befejezésének időpontja: 9.00 óra)

Szatmáry Kristóf
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezető: Gálné Videk Györgyi